

MOLTA POR

Les seves petites i tremoloses mans van obrir la porta amb por. Tot just abans d'entrar a l'habitació on guardava totes les inseguretats que tenia, es va adonar que els seus pensaments, crítiques i riures provenien només d'altres persones. Després d'estar una estona reflexionant, va arribar a una conclusió: "No som el que diuen, som allò que nosaltres volem ser". Gràcies als seus amics i familiars que l'havien ajudat, va voler ser aquella nena que sempre tenia un somriure a la cara.

Aquella reflexió li va recordar que val més la nostra opinió sobre nosaltres mateixos que no pas la de ningú més; que tothom té defectes i que ningú és perfecte. Aquella reflexió li va recordar que ens hem d'estimar. A partir d'aquell moment, la nena va tornar a ser ella i va tornar a fer allò que li agradava sense pensar en l'opinió de la resta.